

Unealta

Aurora Cristea

De-aş fi mereu precum o stea
Şi-o strălucire de-aş avea
Cometă ca să trec în zbor
Să dau lumină tuturor.

Când marea plânge sacadat
Şi codrii cântă neîncetat
Aş revărsa din mult prea plin
Secunda vie de divin.

O lacrimă din cer căzută
Un zâmbet de mirare mută
Se-aşterne frunza ruginie
În suflet, ce melancolie!

Aş bucura întreg pământul
Duios să-mi fie tot cuvântul
Cu drag să fiu acum, mereu,
Unealtă a lui Dumnezeu.